

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jamen den del af den danske befolkning – og det er hovedparten af den danske befolkning – der har oplevet, at det godt kan være, at personskatterne er faldet en lille smule igennem de år, der er gået siden 1993, men at miljøafgifter og alle mulige andre afgifter til gengæld er steget i et sådant omfang, at familiens samlede økonomi er blevet udhulet, kunne godt tænke sig at vide, hvor grænsen er henne. Er grænsen de nuværende 65 pct. i reel skattebelastning for en sådan familie, eller er den 70 pct., eller er den 80 pct.? Eller er det først den dag, vi danskere betaler 100 pct. i skat, man kan se, at vi måske skal have sænket den lidt?

Hvis hr. Buksti i dag erklærer, at selv når der er økonomisk råderum, skal man ikke klatte pengene væk til skattelettelser, hvornår bliver det så? Hvis ikke, når der er økonomisk råderum, hvornår bliver det så?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Hvis det er sådan, at vi tager den helt hypotetiske situation, at vi først har et stort overskud på de offentlige finanser og derefter nedbringer den offentlige gæld fuldstændig og sparer 52 mia. kr., som vi derefter bruger til at finansiere den øgede forsørgerbyrde, vi har, og, når vi så har gjort det, har penge tilovers, jamen så kan man da ikke afvise det, men det tror jeg ligger temmelig langt ude i fremtiden. Det tror jeg også hr. Kim Behnke vil medgive.

Men det er jo heller ikke rigtigt, som hr. Kim Behnke står og siger her. Faktisk har det jo netop været et mål for den her regering at lempe skatten for de laveste indkomster, og det er faktisk sket. Jeg ved godt, at det er sket uden hr. Kim Behnkes medvirken, nemlig ved pinsepakken, men det er sket, uanset hvordan og hvorledes man ellers ville regne galt.

Så er der altså også det at sige til hr. Kim Behnke, at det også er en uomtvistelig kendsgerning, at Danmark er det land i hele verden, hvor der er den mest jævne indkomstfordeling overhovedet. Det er der faktisk andre borgerlige partier her i Tinget der synes er en skam, fordi der er for få rige, men det synes vi socialdemokrater faktisk er fint. At det så er et problem, at man ikke længere kan tage det hele fra de rige og give det til de fattige, er så en anden sag.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Hr. Buksti bød velkommen til den socialdemokratiske bane, og det må jeg da sige vistnok er en invitation, som vi fra CD's side vil modtage med nogen tøven, for det første, man mærkede sig om den bane, var jo, at den var fuldstændig mennesketom. Jeg spørger mig selv: Er det, hvad den socialdemokratiske folketingsgruppe og det store Socialdemokrati har valgt at prioritere som arbejdsopgaver, som visioner, som drømme for det næste folketingsår og for det næste årtusind, som statsministeren talte så meget om?

Hr. Buksti talte om større ressourceproduktivitet, kreditratingen med de tre A'er blev nævnt flere gange, den stærke position i ny global økonomi, globalisering og videnøkonomi og at finansiere den øgede forsørgerbyrde.

Jeg mener at kunne huske, at Socialdemokratiet engang havde et motto, der hed »Mennesket i centrum«. Der var jo totalt mennesketomt i hr. Bukstis tale, og jeg vil bare gerne høre, om det vil være helt upassende i løbet af debatten – så kan vi lige så godt få det at vide med det samme – at tale lidt om de forsagte, om de understødt, om børns og unges fremtidsmuligheder, om danskernes dagligliv, om den offentlige sektors nedslidning, for så tror jeg da, at salen bliver lige så mennesketom som den socialdemokratiske banehalvdel.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu kan der jo være mange måder at høre på.

Jeg har min tale her, og jeg skal nok lade være med at læse den op en gang til, men jeg vil da bare tage et par enkelte højdepunkter, som jeg faktisk havde sat ind som sådan en lille appetitvækker til fru Mimi Jakobsen, når det drejer sig om hele prioriteringen af det problem, som har vist sig i kraft af, at vi har fået så høj en beskæftigelse, som vi har, og som har blotlagt, at der er en stor gruppe af mennesker, som ikke er kommet med.

Det kræver en særlig indsats at få den her gruppe mennesker ind på vilkår, som kræver forståelse og en indsats, som vi har også har set at f.eks. CD, men også SF, har været ude med interessante forslag om, og som vi er helt åbne over for. Det var faktisk sat ind som sådan en lille appetitvækker, og jeg kunne godt nævne lidt flere mennesker, men det skal jeg lade være med.